

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

* * *
*Služba
za informiranje*

ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE
DOKUMENTACIJA

POSLANSKE PISARNE

Komisija za žensko politiko

**SLOVENSKE
LOKALNE
VOLITVE
1994**

PRIMERJAVA KANDIDATUR IN IZVOLITEV PO SPOLU

ISSN 1318-8577

Avgust 1996

pravne zadeve, ki je ocenil, da je določanje kvot t.i. programsko urejanje, ki ne sodi v pravne akte, pač pa v akte (programe itd.) političnih strank. Glede posebnega dodatnega financiranja za tiste stranke, ki bi izboljšale delež žensk v svoji poslanski skupini v primerjavi z rezultatom prejšnjih volitev, pa je Sekretariat ocenil, da je takšna rešitev vprašljiva z vidika ustavnega načela enakosti pred zakonom.

Kljub dejству, da predlagane spremembe in dopolnitve zakona o političnih strankah niso bile sprejete, pa še vedno obstaja potreba po spremembami oziroma dopolnitvi tega zakona, ki bi v večji meri zagotovila upoštevanje in uresničevanje načela enakih možnosti obeh spolov. Država mora z zakonodajo vzpodobujati demokratične procese znotraj strank, v ta okvir pa sodi tudi zagotavljanje načela enakih možnosti obeh spolov.

41

2

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE Komisija za žensko politiko

Predsednica:
Vika POTOČNIK

Podpredsednica:
Danica SIMŠIĆ

članice in člani:
Jadranka ŠTURM-KOCJAN
Tone PARTLJIČ
Jana PRIMOŽIČ
Nada SKUK
dr. Mateja KOŽUH-NOVAK
dr. Lev KREFT
Mihaela LOGAR
Vladimir TOPLER, dr. med.
Irena OMAN
Maria POZSONEC

Sekretarka:
Danica GUČEK

Referentka:
Irena TROHA

Slovenske lokalne volitve 1994: primerjava kandidatur in izvolitev po spolu,
Ljubljana 1996, izdal: Državni zbor Republike Slovenije

Besedilo pripravili: Danica Guček, Tanja Oblak

POSLANSKE PISARNE, letnik III, avgust 1996, SLOVENSKE LOKALNE VOLITVE 1994, PRIMERJAVA KANDIDATUR IN IZVOLITEV PO SPOLU. Urednik: Janez Pezelj. Naklada: 1000 Izvodov. Naslov izdajatelja: Državni zbor Republike Slovenije, Služba za informiranje, Šubičeva ul. 4, Ljubljana. Telefonska št.: 061/1261-222 in 061/1258-071, telefaks: 061/1258-173. Grafična priprava: Grafika Novo mesto. Tisk: tiskarna Državnega zbora. Po mnenju Urada vlade Republike Slovenije za informiranje (številka: 4/3-12-728/93-23/258) se za brošuro POSLANSKE PISARNE plačuje 5% prometni davek. Posebno številko Poslanskih pisarn so uredili in za tisk pripravili: Danica Guček, Tanja Oblak in Janez Pezelj.

PREGLED VSEBINE

1. UVOD

2. PRIMERJALNA ANALIZA POTRJENIH TER IZVOLJENIH KANDIDATOV IN KANDIDATK ZA ŽUPANE

- 2.1. Potrjeni in izvoljeni kandidati in kandidatke -skupni pregled
- 2.2. Potrjeni in izvoljeni kandidati in kandidatke za župane v mestnih občinah
- 2.3. Potrjeni in izvoljeni kandidati in kandidatke za župane v drugih občinah
- 2.4. Potrjeni in izvoljeni kandidati in kandidatke za župane glede na liste kandidatov

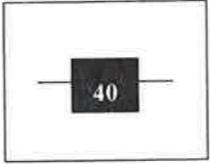
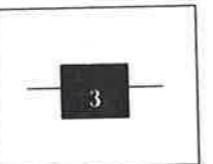
3. PRIMERJALNA ANALIZA POTRJENIH TER IZVOLJENIH KANDIDATOV IN KANDIDATK ZA ČLANE OBČINSKIH SVEŤOV

- 3.1. Potrjeni in izvoljeni kandidati in kandidatke za člane občinskih svetov - skupni pregled
- 3.2. Potrjeni in izvoljeni kandidati in kandidatke za člane svetov mestnih občin
- 3.3. Potrjeni in izvoljeni kandidati in kandidatke za člane svetov drugih občin
- 3.4. Potrjeni in izvoljeni kandidati in kandidatke za člane občinskih svetov glede na liste kandidatov

4. SKLEP

PRILOGA 1: URESNIČEVANJE 19. ČLENA ZAKONA O POLITIČNIH STRANKAH V STATUTIH POLITIČNIH STRANK
(zagotavljanje enakih možnosti obeh spolov pri določanju kandidatov in kandidatk na volitvah)

PRILOGA 2: ZAKON O POLITIČNIH STRANKAH
(zagotavljanje enakopravnosti ter enakih možnosti obeh spolov)

oziroma kandidate za volitve v organe lokalnih skupnosti. Vendar pa je na eni strani ta določba zakona zelo splošna in zato nedorečena, po drugi strani pa obstajajo poleg kandidiranja na volitvah tudi druga področja strankarske dejavnosti, kjer je mogoče in potrebno zagotavljati to načelo (npr. pri udeležbi v organih strank). To pomeni, da bo tudi v prihodnje, na podlagi analiz in strokovnih ocen prakse v političnih strankah oziroma v politiki nasploh, potrebno predlagati ustrezne zakonodajne spremembe, ki bodo zagotavljale uresničevanje načela enakih možnosti obeh spolov.

3. Predlogi za spremembo zakona o političnih strankah

Dne 21.12.1995 je skupina poslancev s prvpodpisano dr. Matejo Kožuh-Novak državnemu zboru predložila v zakonodajni postopek Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o političnih strankah (Poročevalec Državnega zabora RS, št. 55, z dne 21. 12.1995). Predlagatelji so ocenili, da je določba pete točke 19. člena Zakona o političnih strankah premalo določna oziroma premalo obvezujoča. Zato so predlagali, da bi se s spremembo 1. in 23. člena zakona določilo postopno, vendar obvezno izenačevanje moških in ženskih kandidatur na volitvah ter finančno vzpodbudo za tiste stranke, ki bi izboljšale delež žensk v svojih poslanskih skupinah.

Komisija za žensko politiko je dne 13. 2. 1996 obravnavala navedeni predlog zakona. V razpravi so bile predstavljene rešitve v nekaterih evropskih deželah, ki pa vprašanja kvot ne rešujejo v krovnih zakonih, temveč te mehanizme prepuščajo politikam strank. Komisija je ugotovila, da je kljub določbi petega odstavka 19. člena Zakona o političnih strankah večina strank v svoje statute zapisala rešitve, ki so le deklarativne narave. Le malo je strank, ki so v statutih opredelile obvezujoče in konkretné mehanizme za večjo udeležbo žensk na volitvah. Komisija se je zato opredelila za podrobnejšo opredelitev takšnih mehanizmov. V tem okviru je poudarila predvsem pomembnost večje zagotovitve finančne stimulacije tistih strank, ki zagotavljajo uresničevanje paritetne zastopanosti. V primeru, da bi se v zakonu o volitvah ohranile nacionalne liste, se je komisija zavzela za njihovo javno objavo in priporočila strankam, da na prva tri mesta na listah uvrstijo vsaj eno kandidatko. Večina članic in članov komisije je načelno podprla spremembe in dopolnitve Zakona o političnih strankah, vendar pa se ni strinjala s konkretnimi rešitvami predlagateljev. Menili so, da zakonsko določanje kvot ni primerna rešitev za doseg cilja enakih možnosti obeh spolov, temveč je to vsebina, ki naj jo urejajo akti političnih strank.

Državni zbor predlaganih sprememb in dopolnitiv zakona o političnih strankah ni sprejel (predlog je obravnaval na 38. seji, dne 12. 3. 1996). Pri tem so se poslanci predvsem oprli na mnenje Sekretariata za zakonodajo in

sprejema z dvotretjinsko večino glasov vseh poslancev, za razliko od Zakona o političnih strankah, ki se sprejema z navadno večino - ta formalni vidik pomeni praktično manjšo možnost za navedeno spremembo v okviru volilne zakonodaje.

V drugi obravnavi predloga zakona o političnih strankah je Komisija za žensko politiko predlagala amandmanje, s katerimi naj bi se v zakonu zagotovilo naslednje:

- 1) »Stranka mora na svojih kandidatnih listah zagotoviti enakopravno zastopanost obeh spolov« (amandma k 1. členu predloga zakona);
- 2) Načelo čim bolj enake politične zastopanosti naj se zagotovi tudi tako, da se pri proračunskem financiranju strank »v okviru števila dobljenih glasov upošteva zastopanost obeh spolov v državnem zboru« (amandma k 24. členu);
- 3) »V besedilu zakona naj se uporablja v vseh oblikah in zvezah tako ženska kot moška spolna oblika« (predlog dodatnega sklepa državnega zbora k predlogu zakona).

Državni zbor je po končani drugi obravnavi Predloga zakona o političnih strankah sprejel tudi zgornj navedeni amandma k 1. členu in dodatni sklep Komisije za žensko politiko. Poleg tega je državni zbor v tej obravnavi sprejel tudi amandma člena komisije, poslanca dr. Leva Krefta, s katerim je bilo predlagano, da mora statut stranke določiti (tudi) način zagotavljanja enakih možnosti obeh spolov pri določanju kandidat in kandidatov za volitve v državnem zboru in za predsednico oziroma predsednika republike ter kandidatke oziroma kandidate za volitve v organe lokalnih skupnosti.

V tretji obravnavi Komisija za žensko politiko ni imela pripombe na predlog zakona, saj so bili njeni predlogi s strani predlagatelja upoštevani.

2. Ocena zakona z vidika enakopravnosti ter enakih možnosti obeh spolov

Zakon o političnih strankah v celoti upošteva formalno načelo enakosti človekovih pravic ne glede na spol in vse druge osebne okoliščine ter načelo enakosti pred zakonom (15. člen ustave). To je še posebej razvidno in podprtano na podlagi sprejetega predloga (amandmaja) Komisije za žensko politiko, ki zagotavlja, da se v zakonu izrecno navaja subjekte v obeh spolih (državljanica / državljan, tujka / tujec, članica / član, kandidatka / kandidat, predsednica / predsednik).

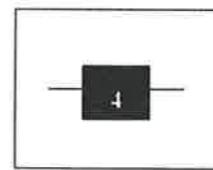
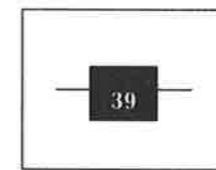
Vendar pa takšna formalna izenačenost oziroma enakopravnost še ne zagotavlja nujno tudi uresničenja načela enakih možnosti obeh spolov. Zakon sicer v peti točki 19. člena izrecno opredeli načelo enakih možnosti s tem, ko določa, da mora statut stranke določiti način zagotavljanja enakih možnosti obeh spolov pri določanju kandidat in kandidatov za volitve v državnem zboru in za predsednico oziroma predsednika republike ter kandidatke

SLOVENSKE LOKALNE VOLITVE 1994: PRIMERJAVA KANDIDATUR IN IZVOLITEV PO SPOLU

1. UVOD

Živimo v času, ko se v javnosti vse bolj izpostavljajo različna vprašanja, ki zadevajo položaj oziroma vlogo žensk v družbi. Različne sociološke, politološke in druge družboslovne raziskave dokazujojo, da se krepi zavedanje o potrebi po enakih možnostih ženskega in moškega spola, ne le v okviru družine in podobnih ožjih medosebnih povezav, temveč tudi na drugih družbenih (predvsem poklicnih) področjih. Enega izmed takšnih področij predstavlja vsekakor tudi politika, v kateri postaja vloga žensk vse bolj opazna, pri čemer se praviloma poudarja potreba po zagotovitvi večje participacije žensk v političnih institucijah oziroma potreba po doseganju ravnotežja med zastopanostjo obeh spolov v politiki. Če si npr. pogledamo zastopanost žensk v parlamentih evropskih in drugih držav,¹ vidimo, da so se še posebej v zadnjih desetletjih začele dogajati bistvene spremembe na tem področju. Ženske so si po dolgem obdobju, v katerem niso imele predstavnici v nacionalnih predstavništvenih držav (v mnogih primerih je šlo za obdobja, daljša od sto let²), izborile svoja mesta v parlamentih. Danes imajo ženske skoraj v vseh državah (aktivno in pasivno) volitno pravico in položaje v državnih oziroma političnih institucijah (izjema sta npr. Kuvajt in Združeni arabski emirati, kjer je le moškim doposten vstop v politične institucije).³ Ta in sorodni trendi kažejo, da se sicer aktivna participacija žensk v politiki v svetu v zadnjih desetletjih izboljuje, vendar pa je iz statistik še vedno razvidna izrazita številčna dominacija moških v politiki, tako na splošno kot tudi pri zasedbi posameznih vodilnih funkcij. Različne strokovne analize ter politični programi in drugi dokumenti opozarjajo, da je enaka zastopanost moške in ženske vloge v politiki še vedno oddaljeni cilj,⁴ za katerega si je potrebno prizadavati. Poleg različnih možnih ukrepov⁵ je potrebno predvsem odpravljati patriarhalne miselne vzorce oziroma predsodke, ki mnogim še vedno preprečujejo, da bi razumeli enake možnosti obeh spolov v javnem in zasebnem življenju kot dragoceni vir v doseganju večje družbene pravičnosti in polnejšega državljanjskega in človeškega sodelovanja.

Pričajoči prikaz oziroma analiza udeležbe kandidat in kandidatov na lokalnih volitvah v Republiki Sloveniji decembra 1994 pomeni prispevek k osvetlitvi udeležbe državljanek v slovenskem političnem življenju. V tej zvezi je še posebej izpostavljena vloga parlamentarnih političnih

strank, ki lahko bistveno pripomorejo k večji oziroma ustreznejši udeležbi žensk v politiki in še posebej v najvišjih državnih organih (parlament, vlada) ter v organih lokalnih skupnosti. Ugotovljeni podatki imajo lahko ob tem določeno orientacijsko vrednost ne le za bodoče lokalne volitve, temveč tudi za parlamentarne volitve, ki bodo potekale letos (1996).

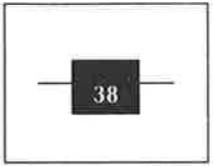
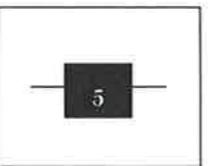
¹ Glej npr. Women in Parliaments 1945-1995, A World Statistical Survey, Interparliamentary Union, Geneva, 1995; V. Kozmik: Zakonitost, ki velja: Bolje nič kot manj, Ženske v političnih strankah, Založba Mihelač, Ljubljana, 1994, str. 16.

² Glej Women in Parliaments, op. cit., str. 9.

³ Ibidem, str. 6.

⁴ Glej npr. Izbor besedil o enakosti žensk in moških, ki so ga pripravili v okviru dela Sveta Evrope (npr. Resolucija o politiki in strategijah za doseg enakosti v političnem življenu in v procesu sprejemanja odločitev, Strasbourg 1986; Deklaracija o enakosti žensk in moških, sprejeta 16. 11. 1988 na 83. zasedanju Odbora ministrov; Resolucija o politiki za pospešitev uresničitve resnične enakosti žensk in moških, Dunaj 1989); Plan of Action to Correct Present Imbalances in the Participation of Men and Women in Political Life, Interparliamentary Council, Reports and Documents, No. 2, Geneva 1994; Ženske in politika, v: Potočilo o položaju žensk v Republiki Sloveniji (1992), Skupščina Republike Slovenije, Urad za žensko politiko, Ljubljana 1992, str. 23-25; Ženske v političnih strankah (zbornik), op. cit.

⁵ Npr. različne oblike promocije in razširjanja študij o ženskah na področju politike ter ukrepov za podpiranje (večje) politične zastopanosti žensk. Glej M. Mencin: Ženske in politika, Potočilo o položaju žensk v Republiki Sloveniji, Skupščina Republike Slovenije - Komisija za žensko politiko, Ljubljana 1992, str. 25.

ne zastopanosti obeh spolov. Ta predlog sledi določbam mednarodne konvencije o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk - nizka politična zastopanost žensk je namreč posledica prakse, ki ženske ovira oziroma jim onemogoča aktivno vključevanje v politiko. Po omenjeni mednarodni konvenciji t.i. pozitivna diskriminacija ne šteje za diskriminacijo, vse dokler obstajajo razlike v položaju moških in žensk. Ta določba sili politične stranke, da tudi same vzpostavljajo pogoje za to, da se bodo njihove članice lahko odločale za vstop v politiko.

V začetku leta 1994 je vlada iz zakonodajnega postopka umaknila navedeni Predlog zakona o političnih strankah in državnemu zboru v prvo obravnavo predložila (nov) Predlog zakona o političnih strankah (Poročevalec Državnega zabora RS, št. 10, z dne 8. 3. 1994 ter št. 11, z dne 15.3.1994). Predlog zakona je državni zbor obravnaval v rednem (trofaznem) zakonodajnem postopku in ga sprejel 28. 9. 1994. Komisija Državnega zabora za žensko politiko, ki jo vodi predsednica Vika Potočnik, je navedeni predlog zakona obravnavala kot zainteresirano delovno telo.

Ob prvi obravnavi predloga zakona so na seji Komisije za žensko politiko, dne 17. 2. 1994, članice in člani ponovno opozorili na nizko politično zastopanost žensk v Sloveniji. Menili so, da bi bilo potrebno politične stranke stimulirati, da bi v svoje delo in večji meri vključevale tudi ženske. Komisija je na podlagi razprave sprejela naslednji stališči:

1. »Predlagatelj zakona naj pri pripravi predloga zakona za drugo obravnavo jasneje definira obveznost političnih strank, da na svojih kandidatnih listah zagotovijo, da nobeden od obeh spolov ne bo zastopan z manj kot 40-odstotnim deležem.«
2. »Načelo čim bolj enake politične zastopanosti obeh spolov naj se v predlog zakona vnese tudi z določbo, s katero bo višina proračunskih sredstev, ki jih bo posamezna politična stranka dobila, odvisna tudi od števila poslanskih mest, ki jih bodo zasedle predstavnice ženskega spola.«

Državni zbor je ob koncu prve obravnavi Predloga zakona o političnih strankah sprejel tudi stališče Komisije za žensko politiko, da naj predlagatelj zakona pri pripravi predloga zakona za drugo obravnavo posebej preuči možnost določila, ki bi zavezovalo politične stranke, da na svojih kandidatnih listah zagotovijo, da nobeden od obeh spolov ne bo zastopan z manj kot 40-odstotnim deležem. Predlagatelj tega stališča ni upošteval, z obrazložitvijo, da ureditev te materije ne sodi v ta zakon, temveč v zakon o volilni zakonodaji. Takšno stališče je verjetno vprašljivo, saj Zakon o volitvah v državni zbor ne obravnavava posebej političnih strank, pač pa na splošno predlagatelje list kandidatov ter neodvisne kandidatke oziroma kandidate. Poleg tega velja še dodati, da se Zakon o volitvah v državni zbor na podlagi 4. odstavka 80. člena ustawe

ZAKON O POLITIČNIH STRANKAH

Zagotavljanje enkopravnosti ter enakih možnosti obeh spolov

1. Sprejemanje zakona

Zakon o političnih strankah (Ur.l. RS, št. 62/94) je bil sprejet dne 28. 9. 1994, kar je bilo relativno pozno glede na dejstvo, da se je že po volitvah v Skupščino Republike Slovenije, aprila 1990, oblikovalo prvo večstrankarsko nacionalno predstavništvo Slovencev. Omenjeni zakon je sprejel Državni zbor Republike Slovenije, ki ga je pred tem obravnaval v treh zakonodajnih fazah.

Leta 1992 je vlada predložila Skupščini Republike Slovenije Predlog zakona za izdajo zakona o političnih strankah z osnutkom zakona, vendar pa skupščini do (predčasnega) izteka mandata oziroma do volitev decembra 1992 tega zakona ni uspelo sprejeti. Kljub temu so utrezena delovna telesa skupščine obravnavala predlog oziroma osnutek zakona ter sprejela stališča in skele.

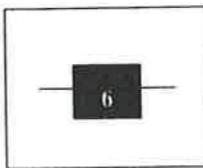
Predlog zakona je, v povezavi z obravnavo Poročila o položaju žensk v Republiki Sloveniji, na seji dne 20. 7. 1992, obravnavala tudi Komisija za žensko politiko, ki ji je predsedovala Metka Mencin. Pri tem je komisija opozorila, da se v Sloveniji, v nasprotju s prakso v zahodnoevropskih državah, načelo enake politične zastopanosti obeh spolov še vedno ne upošteva v zadostni meri. Glede na to je komisija predlagala vladi, da naj v zakonodaji, ki bo urejala financiranje strank, predvodi določbo, ki bo vzpodbujala stranke k upoštevanju tega načела pri sestavi kandidatnih list za volitve v državni zbor.

Komisija za žensko politiko je tako na seji dne 23. 9. 1992 obravnavala Predlog zakona o političnih strankah in na podlagi svojega mnenja, ki ga je oblikovala ob osnutku zakona, predlagala zborom skupščine, da sprejmejo naslednji zakonski amandma:

»Vsaka politična stranka, ki je zastopana v državnem zboru, pridobi sredstva iz proračuna na podlagi naslednjih kriterijev:

- do ene tretjine sredstev na podlagi števila doseženih mandatov,
- do ene tretjine sredstev na podlagi števila doseženih glasov,
- do ene tretjine sredstev na podlagi deleža osvojenih mandatov, ki jih dosežejo njihove kandidatke.«

V obrazložitvi amandmaj je komisija med drugim navedla, da se z amandmajem predlagata dva od splošno uveljavljenih kriterijev v Evropi, h katerima pa komisija dodaja še tretji kriterij, ki upošteva načelo enake politič-

2. PRIMERJALNA ANALIZA POTRJENIH TER IZVOLJENIH KANDIDATOV IN KANDIDATK ZA ŽUPANE

Prvi del analize se osredotoča predvsem na volitve kandidatov in kandidatk za župane v novo ustanovljenih slovenskih mestnih in drugih občinah. Na začetku predstavljamo pregled potrjenih kandidatov in kandidatov, ki odraža razmerje v zastopanosti spolov za župane in županje, nato pa je podana primerjava z rezultati volitev. Posebna pozornost je namenjena uresničevanju enakih možnosti pri kandidaturi s strani parlamentarnih političnih strank.

Podatki, na katerih temeljijo prikazi, so povzeti iz Statističnih informacij Zavoda republike Slovenije za statistiko (št. 339, 28. december 1994). Ti podatki so v navedenih statističnih informacijah razporejeni po naslednjih sklopih (tabelah):

- potrjeni kandidati oziroma kandidatke za župane po občinah, spolu in starostnih skupinah (str. 3-5)
- potrjeni kandidati oziroma kandidatke glede na liste kandidatov (podatki za prijavljene ženske, str. 8)
- izvoljeni župani po občinah in predlagateljih (str. 9, 13-14)
- izvoljeni župani po občinah, spolu in starostnih skupinah (str. 10, 11, 15 in 16)

V nadaljevanju so v prvem delu analize deleži kandidatov ter kandidat za župane prikazani glede na spol, in sicer najprej za področje celotne države ter nato (skupno) za mestne in druge občine (tabela 1). Temu sledi primerjava teh deležev z rezultati volitev. Sledi prikaz deležev potrjenih kandidatov in kandidatov v mestnih in drugih občinah in podatki o izvoljenih kandidatkah oziroma kandidatih v teh občinah, končno pa so predstavljeni tudi deleži glede na liste kandidatov po enakih kriterijih.

2.1. Potrjeni in izvoljeni kandidati in kandidatke - skupni pregled

V nadaljevanju predstavljamo pregled števila potrjenih kandidatov in kandidat za župane na ravni Republike Slovenije, na ravni mestnih ter vseh drugih občin. Iz tabele 1 je razvidno, da se je v celotni državi za mesto županov potegovalo 635 kandidatk ter kandidatov. Od tega jih je 74 kandidiralo za župane in županje mestnih občin, ostalih 561 kandidatk in kandidatov pa za mesto župana oziroma županje v drugih občinah.

Tabela 1: Potrjeni kandidati in kandidatke za župane po spolu (skupno)

mestne občine druge občine	skupaj	moški	ženske
Republika Slovenija	635	604 95%	31 5%
mestne občine - skupaj	74	71 96%	3 4%
druge občine - skupaj	561	533 95%	28 5%

Podatki iz tabele kažejo na nizko zastopanost žensk na lokalnih volitvah za mesto županje, saj je na ravni države delež kandidat le 5%, medtem ko je delež potrjenih moških kandidatov kar 95%. Na volitvah se je torej za mesto županje potegovalo le 31 žensk od skupno 635 prijavljenih kandidatov. Delež žensk oziroma kandidat pri kandidaturi za županje mestnih občin je bil 0,5%, ostalih 4,5% kandidat pa je kandidiralo za županje v drugih občinah. Na ravni mestnih občin so kandidirale torej le 3 kandidatke in 71 kandidatov, na ravni drugih občin pa se je za mesto županje potegovalo 28 žensk in 533 moških.

Navedeni podatki kažejo na eni strani na splošno nizko stopnjo udeležbe žensk pri kandidaturah za županje, na drugi strani pa tudi na nekoliko nižjo stopnjo ženskih kandidatur v mestnih občinah v primerjavi z drugimi občinami. Slednje je pomembno vrednotiti tudi v luči večjega političnega in drugačnega pomena položaja župana oziroma županje v mestnih občinah, v primerjavi z drugimi občinami, pri čemer pa v proporcionalnem pogledu (tj. procentualno) razlika med številom potrjenih kandidat v mestnih občinah (4%) in v drugih občinah (5%) le ni tako signifikantna, da bi mu lahko že zgolj na statistični podlagi avtomatično pripisali večjo politično in drugačno težo oziroma pomen.

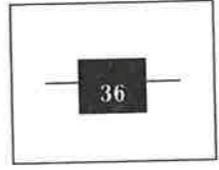
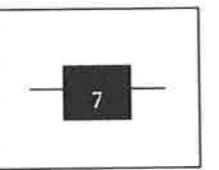
Zaradi lažje primerjave so v tabeli 2 prikazani podatki o izvoljenih kandidatih in kandidatkah za župane oziroma županje po istih treh ravneh, kot so bile uporabljenes za pregled potrjenih kandidatur. Rezultati so prikazani posebej glede na prvi in drugi krog volitev.

Tabela 2: Izvoljeni kandidati in kandidatke za župana (skupno)

mestne občine druge občine	skupaj		moški		ženske	
	1. KROG	2. KROG	1. KROG	2. KROG	1. KROG	2. KROG
Republika Slovenija	58	89	57	88	1	1
mestne občine - skupaj	3	8	3	8	0	0
druge občine - skupaj	55	81	54	80	1	1

nosti obeh spolov pri določanju kandidat in kandidatov za državne in lokalne volitve.

4. V statutu stranke so določeni postopki za kandidiranje in volitve.
 - kandidate za predsednika oz. predsednico republike, poslance v državni zbor, državni svet in pokrajinske organe parlamentarnega odločanja določijo člani stranke na konvenciji,
 - pri določanju kandidat in kandidatov za državni zbor, državni svet, pokrajinske in občinske siete, za predsednico ali predsednica republike, županje ali župane mora biti dana možnost za enakopravno zastopanost obeh spolov.
5. Pravila za kandidiranje na državnih, lokalnih in drugih volitvah določi svet stranke na predlog izvršilnega odbora in v skladu z veljavno zakonodajo. Pri določanju kandidat in kandidatov za zgoraj omenjene volitve morajo biti zagotovljene enake možnosti obeh spolov.
6. Izvršilni odbor stranke predlaga zboru stranke in simpatizerjem stranke, da predlagajo vsaj 50% kandidat na liste kandidatov za voljene organe v stranki ter za volitve v državni zbor in za kandidate za volilne organe lokalnih skupnosti. Članstvo stranke vzpodbuja včlanjevanje žensk v stranko vsaj do razmerja 1:1.
7. Stem statutom je zagotovljena popolnoma enaka možnost vsem članicam in članom stranke ter drugim neodvisnim kandidatom in kandidatkam pri določanju posameznih kandidat in kandidatov ter kandidatnih list za volitve v državni zbor in za predsednika oz. predsednico republike ter za volitve v organe lokalnih skupnosti. Organi stranke na državni območni in občinski ravni si bodo še posebej prizadevali, da pri evidentirjanju kandidatov in kandidatov povabijo k sodelovanju ženske iz vrst obrti in podjetništva ter drugih dejavnosti. Enako načelo zagotavljanja enakih možnosti obeh spolov velja za vključevanje v organe stranke.
8. V statutu stranke so določeni postopki za kandidiranje in volitve. Člani imajo naslednje pravice in dolžnosti:
 - da imajo ne glede na spol enake pravice in dolžnosti ter možnosti kandidiranja, za kar posebej skrbi glavni odbor.
9. V statutu stranke so določeni postopki za kandidiranje in volitve.
 - pravico evidentirati kandidatke in kandidate ima vsak član, organ ali oblika delovanja stranke. Da bi se zagotovilo načelo enakih možnosti obeh spolov, mora biti med evidentiranimi najmanj 1/3 kandidat.
10. V statutu stranke so določeni postopki za kandidiranje in volitve.
 - članice in člani imajo enako pravico kandidirati in biti izvoljeni za predsednico ali predsednica republike, v državni zbor in vse organe oblasti lokalne skupnosti.

sednico oz. predsednika republike ter potrjuje kandidatke oz. kandidate za volitve v organe lokalnih skupnosti. Postopek in način kandidiranja na državnih, lokalnih in drugih volitvah določi predsedstvo s pravilnikom.

- način zagotavljanja enakih možnosti obeh spolov pri določanju kandidatka in kandidatov je določen v pravilniku za volitve iz prejšnjega člena tega statuta.

8. ZDRUŽENA LISTA SOCIALNIH DEMOKRATOV (ZLSD)

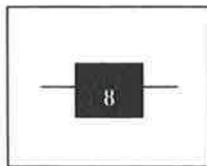
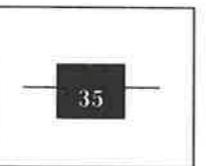
Kandidatke in kandidate ter kandidatne liste stranke za volitve v Državni zbor določi konvencija stranke. Pravilnik o postopku za določanje kandidatka in kandidatov ter kandidatnih list za državnozborske volitve, volitve v občinske in mestne svete ter volitve županj in županov sprejme konferanca.

- kandidatne liste zagotavljajo praviloma najmanj 40% zastopanost enega spola, v vsakem primeru pa morajo zagotoviti najmanj 1/3 zastopanosti tenega spola. Ti deleži se za vsako mandatno obdobje povečajo za 5%, dokler ne dosežejo enako zastopanost obeh spolov.

Neparlamentarne stranke

Stranke niso poimensko navedene.

1. Statut stranke določa postopke za določanje kandidatov za volitve v Državni zbor, občinske svete, župane in svete krajevnih skupnosti. Kandidacijski organi stranke so pri kandidiranju dolžni upoštevati poleg ostalih kriterijev tudi ustrezeno zastopanost žensk. To načelo bo zagotovljeno tako, da bo med evidentiranimi kandidatimi najmanj 20% žensk.
2. Stranka je organizirana za območje občine, v statutu so določeni postopki za določanje kandidatov za volitve in kandidiranje:
 - pri določanju kandidatov oziroma kandidatki stranka dosledno upošteva načelo enakopravnosti obeh spolov,
 - na vsaki listi kandidatov stranka določi polovico kandidatka in polovico kandidatov,
 - lista kandidatov oz. kandidatka se sestavi tako, da so imena kandidatov in kandidatki navedena na listi izmenično.
3. V statutu stranke so določeni postopki za določanje kandidatov za volitve, za državne funkcije in za organe lokalne skupnosti.
- s podrobnejšimi pravili, ki jih sprejme predsedstvo stranke in ki urejajo postopke kandidiranja za volitve, ter s poslovnikom predvolilne konference se zagotovi skladnost postopkov z zakoni o volitvah in demokratični potek postopkov.
- s pravili oz. s poslovnikom se zagotovijo enake mož-

Na ravni države je bilo v obeh krogih volitev skupaj izvoljenih 147 županov in županij, od tega skoraj 40% v prvem in ostalih 60% v drugem krogu. Kot kaže tabela, sta med vsemi župani le dve županji, in sicer sta bili obe izvoljeni v drugih (ne mestnih) občinah, kjer je kandidiralo 28 žensk. V mestnih občinah ni bila (od treh potrjenih) izvoljena nobena kandidatka. Slednje pomeni določeno potrditev domneve, nakazane v predhodni točki (razmerje med potrjenimi kandidatkami v mestnih in drugih občinah), da v mestnih občinah, kjer ima župan oziroma županja praviloma širši družbeni vpliv, ni bila nobena ženska izvoljena za županjo. Tudi sicer je mogoče že na tem mestu ugotoviti, da je z vidika tistega političnega segmenta, ki ga v lokalnem in širšem obsegu predstavlja oziroma (so)usmerja župan, politični vpliv žensk v Sloveniji zanemarljiv.

2.2. Potrjeni in izvoljeni kandidati in kandidatke za župane v mestnih občinah

V prejšnjem delu smo nakratko predstavili splošne podatke, sedaj pa se omejujemo na rezultate potrjenih kandidatik in kandidatov v mestnih občinah, ki jih bomo primerjali z volilnimi izidi. V Sloveniji je 11 mestnih občin, tabela 3 pa upošteva oziroma zajema zgolj tiste, v katerih so bile poleg moških kandidatov prisotne tudi ženske kandidatke.

Tabela 3: Potrjeni kandidati in kandidatke za župana po spolu v mestnih občinah

	skupaj	moški	ženske
Murska Sobota	6	5	1
Novo mesto	6	5	1
Ptuj	5	4	1
mestne občine-skupaj	74	71	3

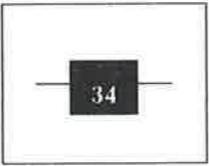
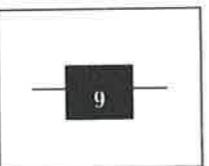
Ženske so se torej za mesto županje potegovale le v Murski Soboti, Novem Mestu in na Ptuju (tj. v treh od enajstih mestnih občin). Kot vidimo, je v dveh mestnih občinah med skupaj šestimi kandidati sodelovala ena ženska, torej je šlo za razmerje 5 (83%) moških kandidatov proti 1 (17%) ženski. V primeru mestne občine Ptuj pa je bila ena kandidatka za županjo proti štirim moškim kandidatom, torej je bilo razmerje 1 (20%) proti 4 (80%). Kot smo že prej ugotovili, je skupni delež potrjenih žensk za županje mestnih občin minimalen (4%), zato v tem pogledu še zdaleč ne moremo govoriti o enakovrednosti pri zastopanosti kandidatov obeh spolov.

Glede volilnih izidov za župane v mestnih občinah naj ponovno omenimo, da so bili na ta mesta izvoljeni izključno moški, saj nobena kandidatka ni dosegla zadostnega števila glasov za izvolitev na mesto županje.

2.3. Potrjeni in izvoljeni kandidati in kandidatke za župane v drugih občinah

V skladu z novo ustavno in zakonsko ureditvijo lokalne samouprave je bilo v Sloveniji pred lokalnimi volitvami leta 1994 ustanovljenih 11 mestnih občin ter 136 drugih, tj. navadnih občin. Ženske oziroma kandidatke za županje so kandidirale v 24 drugih občinah, kar predstavlja 17,6% (torej manj kot petino) vseh drugih občin. Kot je bilo že prikazano, je delež potrjenih kandidatk za županje navadnih občin znašal le 5%. Tabela 4 vsebuje zato le ustrezone podatke za tiste druge občine, v katerih so na volitvah sodelovali kandidati obeh spolov. Prikazano je število potrjenih kandidatov in kandidat po spolu, v tem okviru pa je razviden tudi delež žensk (kandidatk) glede na skupno število potrjenih kandidatov in kandidat v posamezni drugi občini.

(glej tabelo 4 na 10. strani)

2. LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE (LDS)

V statutu stranke so določeni postopki za kandidiranje in volitve.

- na kandidatskih listah za volitve v Državni zbor, ki jih Izvršni odbor predlaga Svetu stranke, morata biti oba spola zastopana enakopravno.
- kandidatke in kandidate oz. liste kandidat in kandidatov za volitve v občinske svete ter kandidatke in kandidate za županje in župane (v nadaljevanju: kandidati) določa zbor članic in članov lokalnega odbora, pri čemer je potrebno zagotoviti enake možnosti pri kandidiranju obema spoloma.

3. SOCIALDEMOKRATSKA STRANKA (SDS)

V statutu stranke so določeni postopki za kandidiranje in volitve.

- kandidatka oz. kandidat (v nadaljevanju kandidat) stranke je lahko vsaka polnoletna državljanka oz. polnoletni državljan Republike Slovenije, ki ima aktivno in pasivno volilno pravico v skladu z zakonom. Določanje kandidatnih list oz. kandidatur ter predhodne postopke podrobnejše urejejo volilna pravila, ki jih sprejme svet stranke.

4. SLOVENSKI KRŠČANSKI DEMOKRATI (SKD)

V statutu stranke so določeni postopki za kandidiranje in volitve.

- člane-ice izvolijo na zboru članov-ic, upoštevajoč pri tem poklicno, starostno in spolno sestavo članstva stranke.

5. SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA (SLS)

Kandidatke in kandidate določajo predvolilne konference stranke. Glavni odbor sprejme pravila o postopku določanja kandidat in kandidatov. Predvolilne konference organizirajo in vodijo volilni štabi po planu predvolilne dejavnosti in volilnem programu.

- za kandidatko oz. kandidata in na kandidatno listo je lahko predlagan vsak član stranke, ki je državljan Republike Slovenije in izpolnjuje pogoje iz volilnega zakona. Pri določanju kandidat oz. kandidatov se zagotovi enake možnosti obeh spolov.

6. SLOVENSKA NACIONALNA DESNICA (SND)

Pravila za kandidiranje na državnih, lokalnih in drugih volitvah določi svet stranke na predlog izvršilnega odbora in v skladu z ustrezno veljavno zakonodajo. Pri določanju kandidat in kandidatov za volitve se zagotavljajo enake možnosti obeh spolov.

7. SLOVENSKA NACIONALNA STRANKA (SNS)

Predsedstvo določa na predlog predsednika (-ce) kandidatke oz. kandidate za volitve v državni zbor in za pred-

URESNIČEVANJE 19. ČLENA ZAKONA O POLITIČNIH STRANKAH V STATUTIH POLITIČNIH STRANK

Zagotavljanje enakih možnosti obeh spolov pri določanju kandidatov in kandidatk na volitvah

Zakon o političnih strankah (Ur.l. RS, št. 62/1994) v 19. členu med drugim določa, da mora statut politične stranke določiti način zagotavljanja enakih možnosti obeh spolov pri določanju kandidatov in kandidatov za volitve v državni zbor in za predsednico oziroma predsednika republike ter za volitve v organe lokalnih skupnosti. Ta zakon je bil sprejet oktobra 1994, lokalne volitve pa so bile izvedene v mesecu decembru istega leta, zato nekatere stranke do takrat v svojih statutih niso normativno izpeljale navedenih zakonskih določb. Dejstvo je, da je sestava državnega zbora po spolni strukturi neizenačena, zato bi bilo pozitivno, da se v njem zagotovi večja udeležba žensk.

Sedanja ureditev v statutih parlamentarnih in neparlamentarnih političnih strank kaže različne rešitve pri izpeljavi določbe 5. točke 19. člena Zakona o političnih strankah. Na splošno je mogoče ugotoviti, da stranke v premajhni meri konkretizirajo navedeno zakonsko določbo ter večinoma le povzemajo splošna ustavna in zakonska načela o enakopravnosti med spoloma. Nekateri statuti strank so celo v neskladju z Zakonom o političnih strankah, saj te materije ne urejajo ter prepuščajo izvedbo 5. točke 19. člena zakona v urejanje svojim pravilom ali poslovnikom.

Če si pogledamo ustrezne statutarne določbe strank (podatki v večji meri temeljijo na poročilu Ministrstva za notranje zadeve - dopis Ministrstva z dne 13/12-1995, št. 0001-4/4-S-12/103-95), vidimo naslednje.

Parlamentarne stranke

1. DEMOKRATSKA STRANKA (DS)

V statutu stranke so določeni postopki za kandidiranje in volitve.

- s podrobnejšimi pravili, ki jih sprejme glavni odbor stranke, in ki urejajo postopke kandidiranja za lokalne volitve in s poslovnikom predvolilne konference se zagotovi skladnost postopkov z zakoni o volitvah in demokratičnost postopkov.
- s pravili oz. s poslovnikom se zagotovijo enake možnosti obeh spolov pri določanju kandidatov in kandidatov za državne in lokalne volitve.

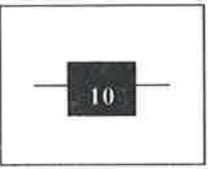
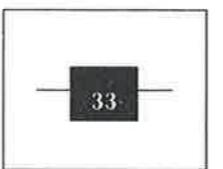

Tabela 4: Potrjeni kandidati in kandidatke za župana po spolu v drugih občinah

	skupaj	moški	ženske
Beltinci	4	3	1 25%
Bohinj	5	3	2 40%
Črna na Koroškem	5	4	1 20%
Dobrepolje	2	1	1 50%
Domžale	5	3	2 40%
Duplek	7	6	1 14%
Juršinci	2	1	1 50%
Kamnik	5	4	1 20%
Kungota	4	3	1 25%
Lendava-Lendva	6	5	1 17%
Ljubno	1		1 100%
Lukovica	4	3	1 25%
Piran-Pirano	7	5	2 29%
Podčetrtek	3	2	1 34%
Radenci	3	2	1 34%
Radlje ob Dravi	6	5	1 17%
Ruše	8	7	1 13%
Sevnica	4	3	1 25%
Sežana	6	5	1 17%
Škofja Loka	5	4	1 20%
Trbovlje	4	2	2 50%
Tržič	7	6	1 14%
Videm	6	5	1 17%
Vuzenica	3	2	1 17%
skupaj-druge občine	561	533	28 5%

Pri kandidaturi za župane in županje navedenih 24 občin je sodelovalo skupaj 28 žensk, in sicer v 20 občinah

po ena kandidatka, v ostalih štirih pa po dve kandidatki. Največkrat (štirikrat) je šlo za razmerje trije moški (75%) proti eni ženski (25%) in za razmerje pet moških (83%) proti eni ženski (17%), trikrat pa je bilo razmerje štirje moški (80%) proti eni ženski (20%). V primeru kandidature dveh kandidatk je bilo v dveh občinah razmerje trije moški (60%) proti dvema ženskama (40%), v eni občini pa pet moških (71%) proti dvema ženskama (29%).

V občinah Trbovlje in Dobrepolje je kandidiralo enako število moških in žensk, kar je primer enakopravne zastopanosti obeh spolov. Posebna izjema pa je občina Ljubno, ki je edina občina, v kateri se za mesto župana oziroma županje ni potegoval noben moški, pač pa le ena ženska kandidatka.

Na ravni drugih občin sta bili izmed 28 potrjenih kandidat za županjo izvoljeni le dve ženski, in sicer v občini Ljubno (v prvem krogu volitev) ter v občini Domžale (v drugem krogu).

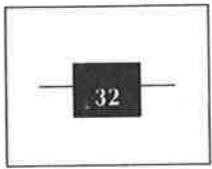
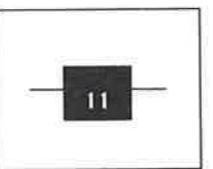
2.4. Potrjeni in izvoljeni kandidati in kandidatke za župane glede na liste kandidatov

V tem delu analize se osredotočamo na prikaz pripadnosti kandidatov in kandidat posameznim parlamentarnim političnim strankam. Kvantitativno razmerje med kandidati ženskega in moškega spola na listah posameznih strank je namreč pomemben pokazatelj participacije žensk v politični dejavnosti posameznih političnih strank.

V tabeli 5 so predstavljeni ustrezni podatki za tiste parlamentarne politične stranke oziroma skupine volivcev, ki so v svoje kandidačne liste uvrstile poleg moških tudi ženske.

Tabela 5: Potrjene kandidatke za županje po listah kandidatov

	Republika Slovenija	Mestne občine	Druge občine
SNS	1		1
SLS	3		3
SKD	3		3
Zeleni	0		0
SDSS	5		5
ZLSD	5	2	3
LDS	5		5
DS	3		3
DeSUS	1		1
SND	3	1	2
skupine volivcev	2		2
skupaj	31	3	28

4. SKLEP

V analizi so predstavljeni podatki o spolni strukturi kandidiranih in izvoljenih predstavnikov in predstavnic na lokalnih volitvah decembra 1994. Tabele, grafikoni, opisi in primerjave podatkov omogočajo vpogled v kandidature in volilne izide po posameznih mestnih in drugih občinah ter glede na strankarske liste kandidat in kandidatov.

Na splošno je mogoče ugotoviti predvsem naslednje:

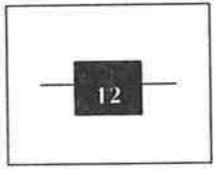
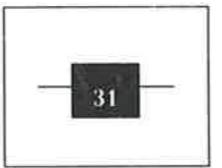
1. Zastopanost žensk na lokalnih volitvah je bila bistveno manjša od udeležbe moških. Za mesta županov je skupno kandidiralo 635 oseb, od tega le 31 žensk (5%). Za župane je bilo izvoljenih 145 moških in le 2 ženski (v mestnih občinah od 3 kandidatki ni bila izvoljena nobena). Za člane in članice občinskih svetov je skupno kandidiralo 16820 oseb, od tega 13899 moških (82,6%) in 2921 žensk (17,4%). Izvoljenih je bilo skupno 2779 oseb, od tega 2480 moških (89,2%) in 299 žensk (10,8%).
2. Razmerje med potrjenimi in izvoljenimi kandidatkami kaže, da so volivke in volivci v bistveno manjši meri glasovali za ženske kot za moške, tako za mesto župana oziroma županje kot za mesto članov oziroma članic občinskih svetov. Volivke in volivci so torej večje zaupanje izkazali moškim kot ženskam.
3. Razloge za relativno majhno zastopanost žensk na (lokalnih) volitvah in v slovenski politiki na sploh bi bilo potrebno preučiti s pomočjo široko zasnovane javnomenjske raziskave, ki bi se osredotočila predvsem na naslednji sklop vprašanj:
 - ali ženski del populacije bolj zaupa moškim ali ženskim političnim predstavnikom;
 - ali se ženske individualno želijo aktivno ukvarjati s politiko in na kateri ravni (lokalne skupnosti, država);
 - kaj ženske ovira pri vključevanju v politiko iz prejšnje alineje in kaj jih k temu vzpodbuja;
 - na kakšen način naj politične stranke motivirajo ženske za aktivno vključevanje v politiko.

Tudi deleži potrjenih kandidatov in kandidatk v primeru naavdnih občin nam kažejo podobna razmerja, kot smo jih ugotovili v primeru mestnih občin. V ospredju je ponovno stranka Zelenih, ki ji sledita SKD in DS, pri čemer pa je bil pri DS delež žensk v primeru mestnih občin več kot za polovico manjši kot tukaj. Najmanši delež kandidat v drugih občinah ima SND. Če npr. primerjamo delež kandidat posamezne stranke še s skupnim številom vseh kandidatov z vseh list, potem je glede velikosti tega deleža vodilna SKD (372 kandidat od skupaj 2287 prijavljenih), sledita ji LDS (358) in ZLSD (357). Najmanjše deleže kandidat pa so po tem kriteriju imele SND, DS in SNS.

Tabela 19: Izvoljeni kandidati za člane in članice občinskih svetov po listah kandidatov drugih občin

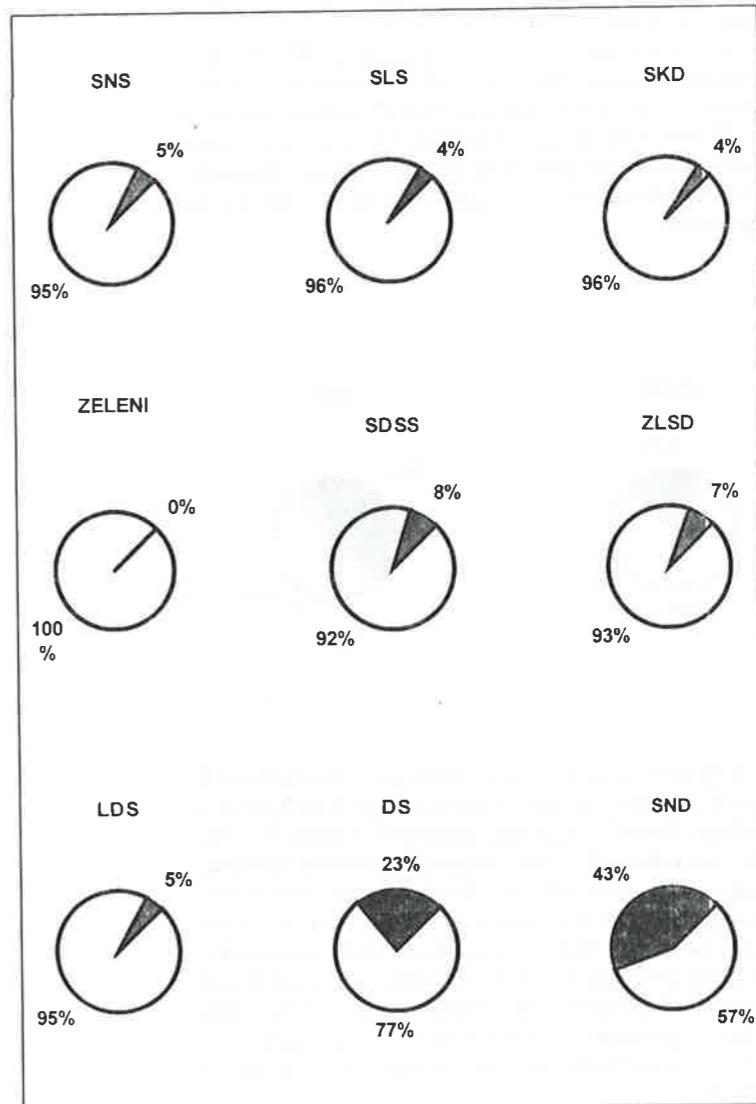
	skupaj	moški	ženske
SNS	51	44	7 13.7%
SLS	430	394	36 8.4%
SKD	536	482	54 10.1%
Zeleni	42	42	0
SDSS	340	311	29 8.5%
ZLSD	229	190	39 17.0%
LDS	421	370	51 12.1%
DS	9	9	0
SND	4	4	0
SKUPAJ	2413	2160	253

Na splošno lahko najprej ugotovimo, da je bilo skupno deležem moških in žensk znotraj posameznih strank kaže, da je npr. največji delež žensk v ZLSD (17%), na drugem mestu pa je SNS s 14% deležem žensk. Glede na skupno število izvoljenih članic vseh občinskih svetov (253) jih je največ iz vrst SKD (21,3%), sledita pa jí LDS (20,2%) in ZLSD (15,4%). Zeleni, DS in SND nimajo v občinskih svetih drugih občin nobene ženske predstavnice.

Iz tabele 5 je razvidno, da je 10 strank na svoje liste uvrstilo vsaj eno žensko. Če si pogledamo podatke na ravni države, vidimo, da so stranke SDSS, ZLSD ter LDS na liste uvrstile pet kandidat (16% vseh prijavljenih žensk), stranke SLS, SKD, DS in SND po tri kandidatke, skupina volilcev dve kandidatki, po eno kandidatko stranki SNS ter DeSUS, stranka Zelenih pa ni imela nobene kandidatke - skupaj torej 31 potrjenih kandidat za županje.

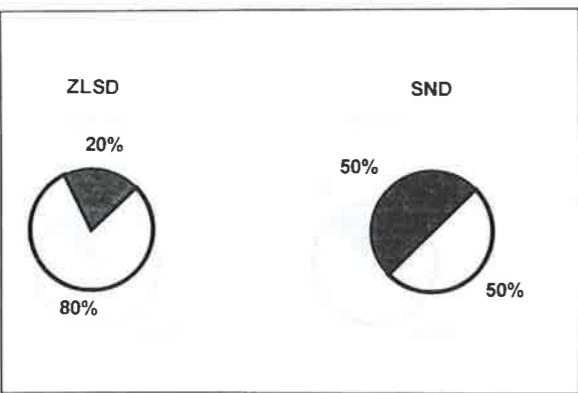
Razmerje med spoloma pri kandidaturi za župana in županje na listah različnih parlamentarnih strank nam seveda še bolj nazorno pokažejo naslednji grafikoni, ki ločeno označujejo delež moških in žensk na kandidatnih listah za župane in županje po posameznih strankah (glezano na ravni države). Belo polje v grafikonih predstavlja delež kandidatov, temno polje pa delež kandidat za župana oziroma županjo.

V grafično predstavitev so vključeni podatki glede devetih parlamentarnih strank. Za vsako stranko je prikazan delež kandidatk ter kandidatov, ne glede na vrsto občine (mestne in druge občine skupaj).

Največji delež žensk znotraj svojih kandidatnih list sta imeli stranki SND in DS. Ti dve sta imeli skupno sicer le 13 (DS) oziroma 7 (SND) kandidatov ter kandidat, vendar sta kljub temu na kandidatno listo uvrstili toliko ženskih kandidatk za župana kot npr. stranka SKD, ki je imela skupno kar 85 kandidatov, ali pa kot SLS s skupno 78 kandidati. Za stranke ZLSD, LDS in SDSS je mogoče ugotoviti, da so imele na svojih kandidatnih listah po številu resda največ žensk v primerjavi z drugimi strankami, vendar pa je npr. sorazmerni (procentualni) delež žensk na kandidatnih listah ZLSD in LDS manjši od deleža kandidatov na listah SDSS (pa tudi DS in SND), saj je skupno število kandidatov na listah ZLSD in LDS večje od skupnega števila ostalih navedenih strank.

Kot smo že ugotovili, so se za položaj mestnih županov oziroma županj potegovale zgolj tri ženske, in sicer dve na listi ZLSD (ob 8 moških kandidatih) ter ena kandidatka SND (ob enem moškem kandidatu). Druge stranke niso predlagale svojih kandidatk za mesto županje. Razmerje med kandidatkami in kandidati v ZLSD in SND je bilo naslednje:

V drugih občinah je za mesto županje kandidiralo 28 žensk, pri čemer sta največ kandidatk predlagali SDSS in LDS (po 5 kandidatk), sledijo pa jima SLS, SKD, ZLSD ter DS s tremi kandidatkami za županje. Razmerje med spoloma na posameznih strankarskih listah nam kažejo spodnji grafikon. Primerjava med strankarskimi listami kandidatov kaže najmanjšo razliko med deležem moških in žensk pri listah SND ter DS, medtem ko je pri drugih strankah delež kandidatk bistveno manjši od deleža kandidatov (povedano je še bilo, da Zeleni niso predlagali nobene kandidatke za mesto županje v navadnih občinah)

	skupaj	moški	ženske
ZLSD	1658	1301	357 21.5%
LDS	1984	1626	358 82.0% 18.0%
DS	220	175	45 79.5% 20.5%
SND	97	92	5 5.0%
SKUPAJ	13582	11295	2287

Iz tabele je razvidno, da ima po kriteriju primerjave števila kandidatk s celotnim številom kandidatov posamezne stranke največji delež kandidatk za članice občinskih svetov stranka Zelenih (29%), sledita pa ji ZLSD (21.5%) in DS (20.5%).

Zaradi nazornejše ponazoritve razlike v velikosti deležev kandidatov in kandidatk znotraj posameznih strank si poglejmo še grafični prikaz:

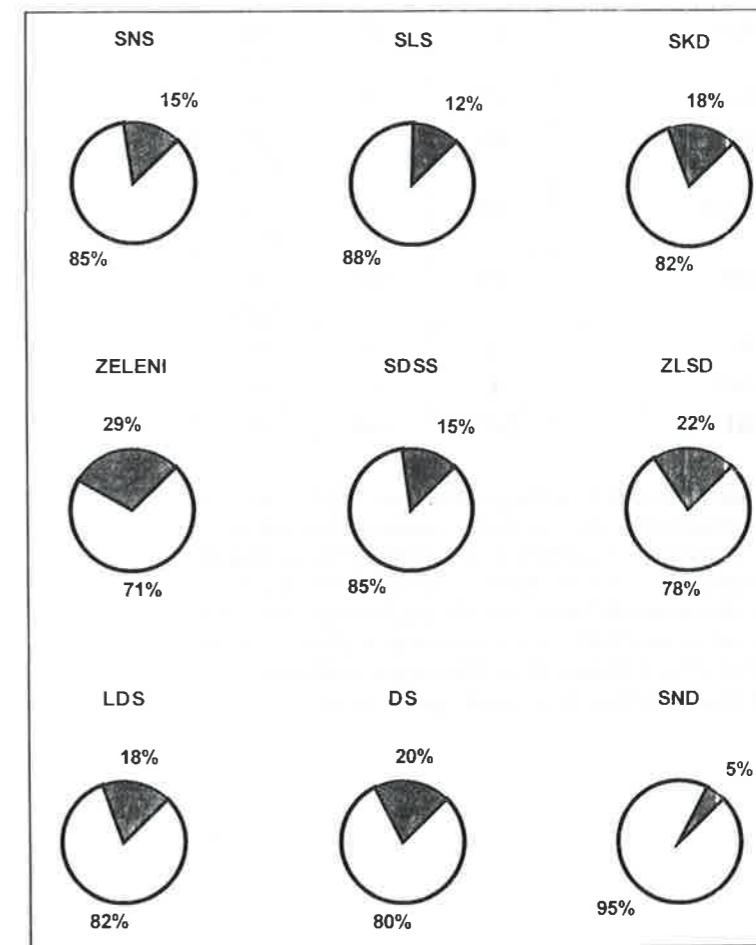

Tabela 17: Izvoljeni kandidati za člane in članice občinskih svetov mestnih občin glede na liste kandidatov

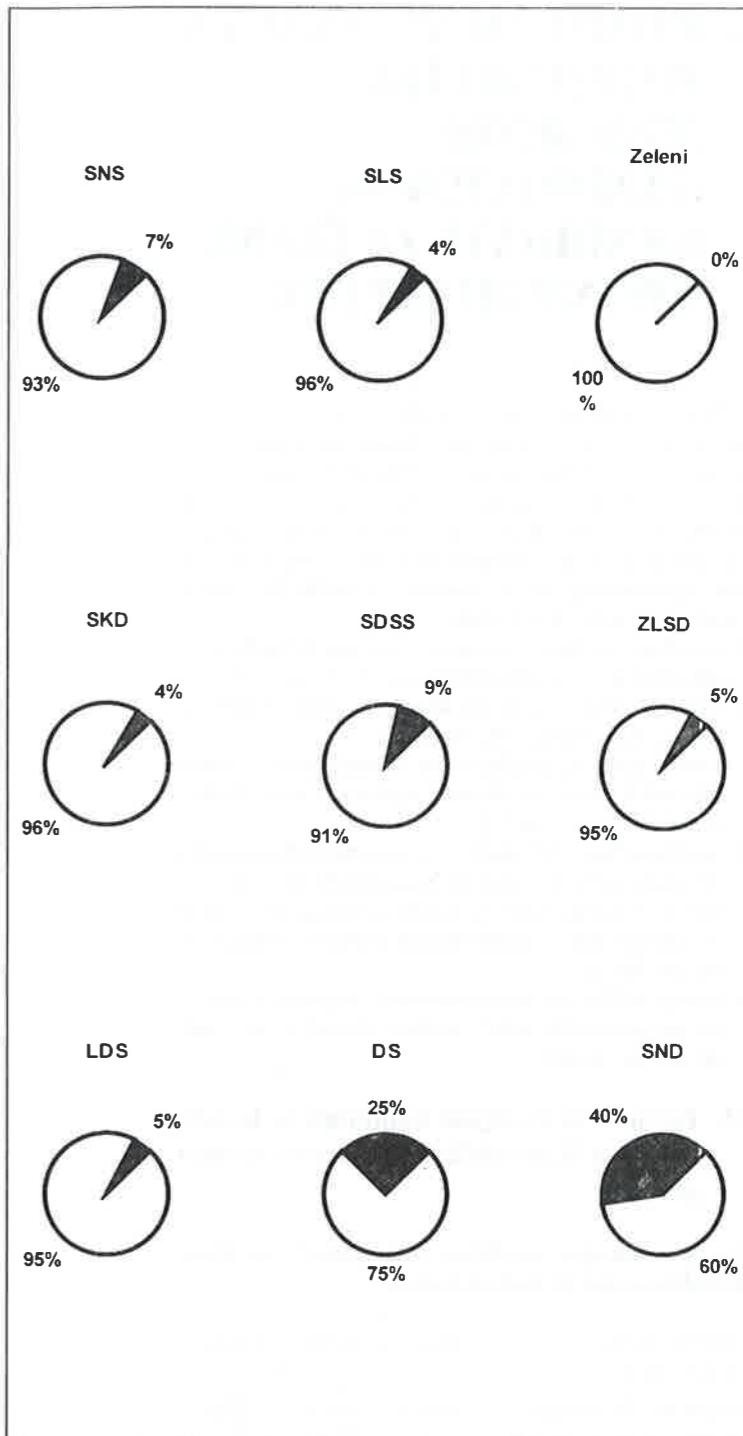
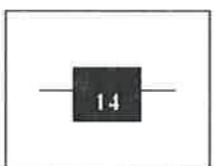
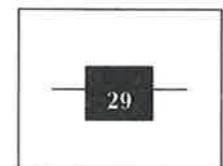
	skupaj	moški	ženske
SNS	12	11	1 8.0%
SLS	34	34	0
SKD	56	48	8 14.3
ZELENI	15	15	0
SDSS	50	44	6 12.0%
ZLSD	62	50	12 19.4%
LDS	71	63	8 11.3%
DS	1	1	0
SND	1	1	0
SKUPAJ	366	320	46

Najprej naj omenimo, da je bilo največ članov in članic občinskih svetov mestnih občin izvoljenih s strankarske liste LDS (19,4%), sledita ZLSD (17%) ter SKD (15,3%). Največji delež izvoljenih članic pripada ZLSD (19,4%), ki ima 12 izvoljenih članic v mestnih občinskih svetih, na drugem mestu pa je stranka SKD, ki ima izvoljenih 8 svojih članic (14,3%). Na drugi strani pa DS, SND, SLS in Zeleni nimajo v mestnih svetih nobene ženske predstavnice.

Če računamo delež izvoljenih žensk v posamezni politični stranki glede na skupno število vseh izvoljenih žensk (46), je največ, tj. 26% izvoljenih članic iz ZLSD, po 17% pa iz SKD ter iz LDS.

Tabela 18: Potrjeni kandidati za člane in članice občinskih svetov po listah kandidatov v drugih občinah

	skupaj	moški	ženske
SNS	587	499 85.0%	88 15.0%
SLS	2112	1861 88.1%	251 11.9%
SKD	2099	1727 82.3%	372 17.7%
Zeleni	418	297 71.1%	121 28.9%
SDSS	1823	1558 85.5%	265 14.5%

Glede na to, da sta po končanih lokalnih volitvah mesto županje dobili le dve kandidatki, posebna tabela ni potrebna. Izvoljeni kandidatki sta pripadnici političnih strank SDSS v občini Ljubno ter ZLSD v občini Domžale.

3. PRIMERJALNA ANALIZA POTRJENIH TER IZVOLJENIH KANDIDATOV IN KANDIDATK ZA ČLANE OBČINSKIH SVETOV

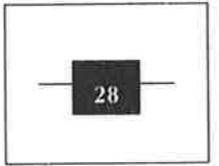
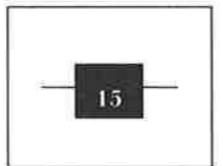
Tudi prikazi iz tega sklopa analize, ki se osredotoča na primerjavo med potrjenimi kandidatkami in kandidati ter izvoljenimi kandidatkami in kandidati za člane občinskih svetov, temeljijo na podatkih, ki so zbrani v Statističnih informacijah zavoda Republike Slovenije za statistiko, št. 16, z dne 27. januarja 1995 in št. 86, z dne 10. maja 1995. Pri tem so posebej upoštevani statistični podatki, ki so zajeti v naslednjih sklopih (tabelah):

- a) kandidati za člane občinskih svetov po občinah, volilnih enotah in listah kandidatov (št. 16, str. 1-7)
- b) tabela podatkov iz istega sklopa, ki pa je omejen na ženske (kandidatke) (št. 16, str. 8)
- c) tabela potrjeni kandidati (in kandidatke) za člane občinskih svetov po občinah, spolu in starostnih skupinah (št. 16, str. 14-24)
- d) izvoljeni člani občinskih svetov po mestnih in drugih občinah, volilnih enotah in listah (št. 86, str. 12)
- e) tabela izvoljeni člani občinskih svetov po mestnih in drugih občinah, volilnih enotah in listah - ženske (št. 86, str. 19-24)
- f) izvoljeni člani občinskih svetov po mestnih in drugih občinah, volilnih enotah, spolu in starostnih skupinah (št. 86, str. 30-38).

3.1. Potrjeni in izvoljeni kandidati in kandidatke za člane občinskih svetov - skupni pregled

Tabela 6: Potrjeni kandidati in kandidatke za člane občinskih svetov po spolu (skupno)

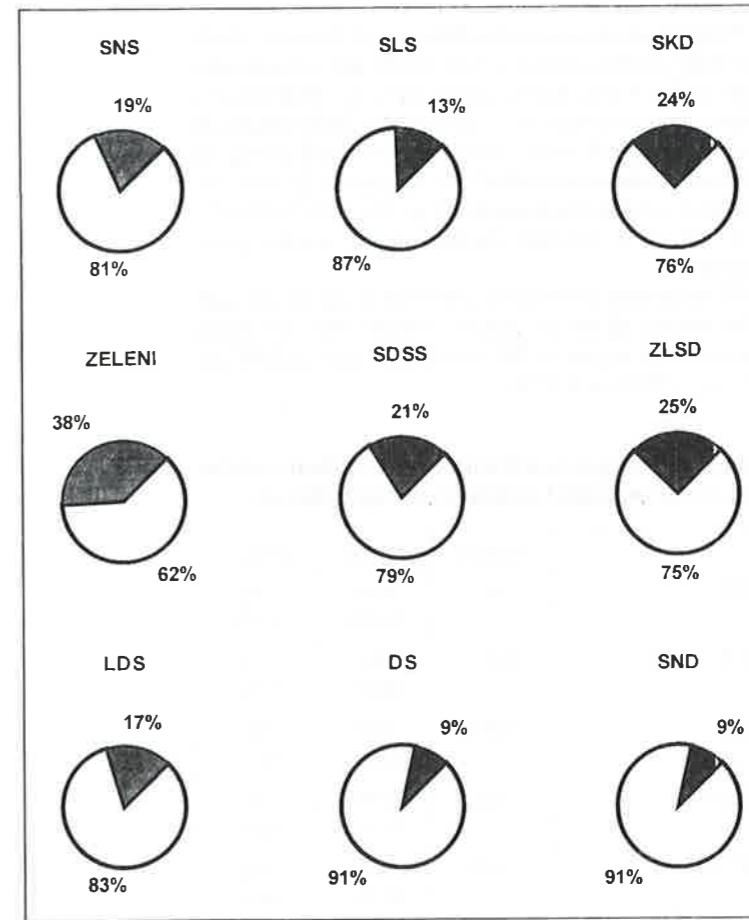
mestne občine druge občine	skupaj	moški	ženske
Republika Slovenija	16820	13899 82.6%	2921 17.4%
mestne občine - skupaj	3238	2604 80.4%	634 19.6%
druge občine - skupaj	13582	11295 83.2%	2287 16.8%

	skupaj	moški	ženske
ZLSD	341	256 75.1%	85 24.9%
LDS	358	298 83.2%	60 16.8%
DS	33	30 91.0%	3 9.0%
SND	66	60 91.0%	6 9.0%
SKUPAJ	3238	2604	634

Kot vidimo, je imela največji delež kandidatk v okviru svoje liste stranka Zelenih (38%). Sledijo ji ZLSD s 25% deležom žensk in SKD s 24%. Pri ocenjevanju deležev žensk glede na njihova skupno absolutno število znotraj posamezne stranke pa je na prvem mestu ZLSD s 14% kandidatk, sledita pa ji SKD (13% kandidatk) in SDSS (12% kandidatk).

Poglejmo si še grafični prikaz deleža žensk na kandidatnih listah posameznih strank:

Iz te grafične predstavitev deležev kandidatov za člane in članice občinskih svetov v mestnih občinah ponovno izstopa stranka Zelenih kot tista, ki je zagotovila najbolj izenačene deleže oziroma razmerje med spoloma kandidatov. Na drugem mestu je prav tako ponovno ZLSD, na tretjem pa SKD. Najmanjši delež žensk na kandidatnih listah imata stranki DS ter SND.

Tabela 15: Izvoljeni kandidati za člane in članice občinskih svetov po listah kandidatov glede na spol za celotno Republiko Slovenijo

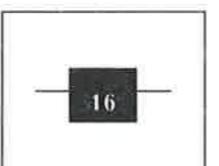
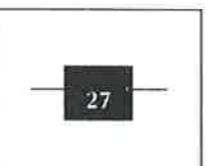
	skupaj	moški	ženske
SNS	63	55	8 2.7%
SLS	464	428	36 12.0%
SKD	592	530	62 20.1%
Zeleni	57	57	0
SDSS	390	355	35 11.7%
ZLSD	291	240	51 17.1%
LDS	492	433	59 19.7%
DS	10	10	0
SND	5	5	0

V prvem stolpcu vidimo, da je bilo največ izvoljenih članov in članic na lokalnih volitvah iz vrst SKD, LDS in SLS, najmanj pa iz strank SND, DS in Zelenih, pri čemer je za zadnje tri stranke značilno tudi, da nobena izmed njih nima v občinskih svetih svoje ženske kandidatke oziroma članice. Največji delež izvoljenih članic občinskih svetov je iz vrst SKD (20%), nekaj manjši delež ima LDS, na tretjem mestu pa je ZLSD s 17% deležem žensk.

Na tem mestu prehajamo od splošnih podatkov, ki so zajemali celotno področje države, k tistim, ki se nanašajo zgolj na strankarske liste kandidatov za občinske svete mestnih občin.

Tabela 16: Potrjeni kandidati za člane in članice občinskih svetov po listah kandidatov za mestne občine glede na spol

	skupaj	moški	ženske
SNS	251	204 81.3%	47 18.7%
SLS	336	292 86.9%	44 13.1%
SKD	342	261 76.3%	81 23.7%
Zeleni	185	114 61.6%	71 38.4%
SDSS	360	284 78.9%	76 21.1%

Za člane občinskih svetov je na lokalnih volitvah skupno kandidiralo 16820 državljanov in državljanek, od tega 83% moških in 17% žensk. Pri kandidaturi za člane občinskih svetov mestnih občin je bil pri 3238 potrjenih kandidatkah in kandidatih delež žensk približno 20%, medtem ko je bil njihov delež v primeru kandidatur v drugih (navadnih) občinah 17% (enak odstotek kot na državni ravni). Delež moških pri kandididaturah za člane občinskih svetov v drugih občinah je bil 81% (19% vseh moških kandidatov je kandidiralo v mestnih občinah). Delež ženskih kandidatur v drugih občinah je bil 78% (22% kandidat je kandidiralo v mestnih občinah). V mestnih občinah je bilo glede na skupno število potrjenih 3,8% žensk kandidat, v ostalih občinah pa je bil delež kandidat 13,6%. Tabela 7 nam na treh splošnih ravneh kaže izide lokalnih volitev za člane in članice občinskih svetov.

Tabela 7: Izvoljeni člani in članice občinskih svetov

mestne občine druge občine	skupaj	moški	ženske
Republika Slovenija	2779	2480 89.2%	299 10.8%
mestne občine - skupaj	366	320 87.4 %	46 12.6%
druge občine - skupaj	2413	2160 89.5%	253 10.5%

Na ravni države je bilo skupaj izvoljenih 2779 članov in članic občinskih svetov, od tega nekaj več kot 89% moških in nekaj manj kot 11% žensk. Tudi na ravni mestnih in drugih občin je število izvoljenih kandidatov bistveno večje kot število izvoljenih kandidatk.

3.2. Potrjeni in izvoljeni kandidati in kandidatke za člane svetov mestnih občin

Naslednji pregledi oziroma tabele vsebujejo podatke le za mestne občine, pri čemer je treba povedati, da so ženske kandidirale za članice občinskih svetov prav v vseh 11 slovenskih mestnih občinah.

(glej tabelo 8 na 17. strani)

Tabela 8: Potrjeni kandidati in kandidatke za člane občinskih svetov v mestnih občinah po spolu (odstotki po stolpcih)

	skupaj	moški	ženske
Celje	280	228 81.4%	52 18.6%
Koper-Capodistira	319	245 76.8%	74 23.2%
Kranj	312	248 79.5%	64 20.5%
Ljubljana	467	354 75.8%	113 24.2%
Maribor	520	414 79.6%	106 20.4%
Murska Sobota	160	127 79.4%	33 20.6%
Nova Gorica	193	169 87.6%	24 12.4%
Novo mesto	250	215 86.0%	35 14.0%
Ptuj	308	248 80.5%	60 19.5%
Slovenj Gradec	164	135 82.3%	29 17.7%
Velenje	265	221 83.4%	44 16.6%
skupaj	3238	2604 80.4%	634 19.6%

Skupaj je za člane oziroma članice občinskih svetov mestnih občin kandidiralo 3238 oseb, od tega 80% moških in 20% žensk. Če pogledamo razlike med številom potrjenih kandidatov in kandidat v posameznih mestnih občinah, vidimo, da v precejšnji meri odražajo velikost posameznih občin. Največ žensk je kandidiralo v občini Ljubljana, sledita občini Koper in Murska Sobota. Če si pogledamo delež vseh kandidatov (moških in žensk) iz posamezne mestne občine v skupnem seštevku kandidat in kandidatov vseh mestnih občin, vidimo, da je ta delež največji v občini Maribor, kjer je kandidiralo 520 oseb (16% od skupnega števila), sledi pa ji občina Ljubljana, kjer je kandidiralo skupaj 467 oseb (14%). Če si po istem kriteriju pogledamo še deleže potrjenih kandidat in kandidatov v teh dveh mestnih občinah, vidimo, da je bil v Ljubljani, glede na skupno število vseh kandidat in kandidatov v vseh mestnih občinah, delež žensk 3,5%, delež moških pa 10,9%; v Mariboru je bil delež žensk 3,3%, delež moških pa 12,8%. Tema dvema občinama sledi

17

26

Navedeni podatki kažejo, da je imela stranka Zelenih v proporcionalnem (procentualnem) pogledu največji delež potrjenih kandidatk za občinske svete (32% oz. 192 žensk), sledile pa so ji ZLSD z 22% (442 kandidat) ter DS z 19% žensk (48 kandidat) na svojih kandidatnih listah. Najmanjši delež zastopanosti žensk je bil v stranki SND (7%), pri SLS (12%) ter stranki SDSS in SNS (16%). Drugačne pa so seveda absolutne številke, ki ne odražajo razmerja med kandidatkami in kandidati znotraj posamezne stranke, pač pa nam le povedo, katera stranka je prijavila za kandidaturo največ žensk (v tem pogledu je vodilna SKD-453 kandidate, sledi ji ZLSD-442, nato LDS-418 itd.).

Razmerja med spoloma na kandidatnih listah posameznih strank nam kažejo tudi naslednji grafikoni (belo polje predstavlja delež moških, temno polje pa delež žensk).

Iz grafikonov je razvidno, da je najbolj izenačeno (uravnoteženo) razmerje med moškimi in ženskami v stranki Zelenih, kar pomeni, da je pri kandidaturah glede na spol razlika najmanjša. Tej stranki v navedenem smislu sledijo stranke ZLSD, SKD in DS. Najmanjši delež žensk v svojih vrstah ima stranka SND.

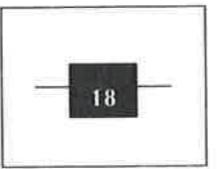
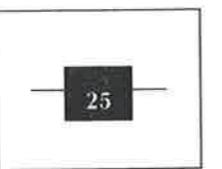
3.4. Potrjeni in izvoljeni kandidati in kandidatke za člane občinskih svetov glede na liste kandidatov

Tako kot v primeru primerjalnega prikaza potrjenih in izvoljenih kandidatk in kandidatov za župane je tudi za kandidate za člane in članice občinskih svetov prikazana pripadnost posameznim političnim strankam. Najprej podajamo prikaz podatkov potrjenih kandidatov in kandidatk, nato pa še prikaz izvoljenih članov in članic občinskih svetov, seveda s posebnim poudarkom na deležu žensk.

Na tem mestu se osredotočamo na parlamentarne politične stranke, kar je prikazano s tabelo 14. Te stranke se razlikujejo glede na skupno število potrjenih kandidatov in kandidatk, kar vpliva tudi na kvantitativne razlike v deležih kandidatov ženskega in moškega spola. Zato je v nadaljevanju predstavljeno predvsem razmerje med spoloma znotraj vsake posamezne stranke, kajti zgolj v številkah (torej ne procentualno) imajo seveda velike stranke prednost (v smislu večjega števila predlaganih kandidat), ker na kandidaturne liste praviloma (lahko) predlagajo več kandidatov in kandidatk kot pa manjše stranke (enako smo npr. ugotavliali pri analizi kandidatur za župane in županje).

Tabela 14: Potrjeni kandidati za člane in članice občinskih svetov po listah kandidatov glede na spol za celotno Republiko Slovenijo

	skupaj	moški	ženske
SNS	838	703 83.9%	135 16.1%
SLS	2448	2153 87.9%	295 12.1%
SKD	2441	1988 81.4%	453 18.6%
Zeleni	603	411 68.2%	192 31.8%
SDSS	2183	1840 84.3%	343 15.7%
ZLSD	1999	1557 77.9%	442 22.1%
LDS	2342	1924 82.2%	418 17.8%
DS	253	205 81.0%	48 19.0%
SND	163	152 93.3%	11 6.7%

občina Koper z 2,3% deležem žensk ter 7,6% deležem moških. Če pa si deleže potrjenih kandidatk in kandidatov pogledamo še ločeno po spolu (glede na skupno število enega ali drugega spola v vseh mestnih občinah), ugotovimo, največje deleže kandidatk v občinah Ljubljana (16%), Maribor (17%) in Koper (12%), največje deleže kandidatov pa v Mariboru (16%), Ljubljani (14%) in v občinah Ptuj, Kranj in Koper (v teh treh občinah je delež približno enak, tj.v vsaki 9%).

V tabeli 9 so prikazani volilni izidi lokalnih volitev za člane in članice občinskih svetov po mestnih občinah.

Tabela 9: Izvoljeni člani in članice občinskih svetov v mestnih občinah

	skupaj	moški	ženske
Celje	33	31	2 6%
Koper-Capodistria	32	30	2 6%
Kranj	33	29	4 12%
Ljubljana	45	38	7 16%
Maribor	45	38	7 16%
Murska Sobota	26	24	2 8%
Nova Gorica	32	31	1 9%
Novo mesto	32	26	6 19%
Ptuj	32	28	4 13%
Slovenj Gradec	25	19	6 24%
Velenje	31	28	3 10%
skupaj	366	320	46 12.6%

Na ravni mestnih občin je skupni delež izvoljenih žensk približno 135. V največjih mestnih občinah, tj. v Ljubljani in Mariboru, je delež žensk 16% za vsako od obeh občin (ali po 7 članic v vsakem od obeh mestnih svetov). Po skupno 33 članov in članic občinskih svetov imata občini Celje in Kranj, pri čemer pa je v občini Kranj delež žensk (12% ali 4 članice) dvakrat večji kot v občini Celje (6% ali 2 članici). Štiri mestne občine imajo v svetih po 32 članov, zastopanost žensk v njih pa je največja v

občini Novo Mesto (19% ali 6 članic) ter najmanjša v občini Koper (6% ali 2 članici). Zanimiv je npr. volilni izid v občini Slovenj Gradec, kjer je med skupaj 25 izvoljenimi člani delež žensk kar 24% (6 izvoljenih kandidatk).

3.3. Potrjeni in izvoljeni kandidati in kandidatke za člane svetov drugih občin

Na analogen način kot so bili prikazani podatki o potrjenih in izvoljenih kandidatih in kandidatkah v mestnih občinah, so v nadaljevanju prikazani takšni podatki za kandidate in kandidatke v drugih, tj. navadnih občinah.

Zaradi številčnosti navadnih občin so predstavljeni najprej rezultati za tiste občine, kjer je bilo najmanj 30 prijavljenih žensk, ki so kandidirale za članice občinskih svetov. Takšnih občin je skupaj 19 (glej tabelo 10). Kasneje so v tabeli 11 zajete še ostale navadne občine, tj. tiste, v katerih je za članice občinskih svetov kandidiralo manj kot 30 žensk.

(glej tabelo 10 na 20. strani)

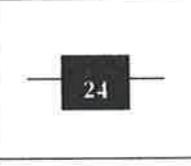
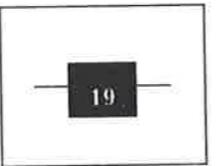

Tabela 13: Izvoljeni člani in članice občinskih svetov v preostalih navadnih občinah

	skupaj	moški	ženske
Bovec	12	10	2 17.0%
Črenšovci	16	16	0
Dol pri Ljubljani	13	11	2 15.3%
Gornji Grad	10	7	3 30.0%
Idrija	21	18	3 14.3%
Lendava-Lendva	22	20	2 9.0%
Mengeš	16	14	2 12.5%
Mežica	14	12	2 14.3%
Mozirje	19	16	3 15.8%
Muta	13	10	3 23.1%
Nazarje	10	9	1 10.0%
Pesnica	17	16	1 5.9%
Podvelka-Ribnica	14	14	0
Radenci	16	13	3 18.8%
Ribnica	20	18	2 10.0%

Pri teh občinah obstajajo relativno velike razlike v številu mest za članice in člane občinskih svetov, saj se le-ta gibljejo od 10 do 22. Med manjšimi občinami je lahko procentualni delež članic občinskega sveta sicer relativno visok, vendar pa je število teh članic praviloma majhno. Tako je npr. v občini Gornji Grad delež članic občinskega sveta kar 30%, vendar pa to pomeni le 3 članice od skupno desetih članov občinskega sveta. V občini Radenci, ki ima 6 sedežev več, so prav tako 3 članice, vendar je njihov delež skoraj za polovico manjši (19%).

	skupaj	moški	ženske
Medvode	22	20	2 9.0%
Piran-Pirano	25	19	6 24.0%
Ruše	25	23	2 8.0%
Slovenska Bistrica	35	30	5 14.3%
Slovenske Konjice	23	20	3 13.0%
Škofja Loka	28	24	4 14.3%
Trbovlje	27	21	6 22.3%
Tržič	24	21	3 12.5%
Zagorje ob Savi	25	17	8 32.0%
Žalec	36	34	2

Kot vidimo, je v navedenih občinah število mest v občinskih svetih različno in sega od 22 do 36 sedežev. Občini Žalec in Slovenska Bistrica imata največ sedežev (36 oz. 35), delež žensk pa je v prvi 5.6%, v slednji pa 14.3%. Tema dvema občinama sledijo po številu mest v občinskih svetih občine Domžale (31), Kamnik (31) in Jesenice (30), s 16% deležem žensk oz. 13% v primeru občine Jesenice.

Med občinami s 25 mesti v občinskih svetih pa najbolj izstopa Zagorje ob Savi, kjer je delež žensk članic občinskega sveta kar 32% (8 izvoljenih članic), sledi pa ji Piran s 24% deležem žensk (6 članic). Omeniti je potrebno še občino Ljutomer, kjer je ženska zastopanost 33%, torej največja med navedenimi občinami (tudi po številu žensk, tj. 9 izvoljenih kandidatk, je v tej občini ženska zastopanost največja).

Poglejmo si sedaj še rezultate v ostalih občinah, tj. tistih, v katerih je za položaj članic občinskih svetov kandidiralo manj kot 30 žensk.

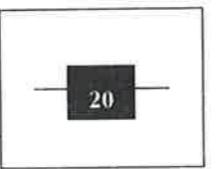
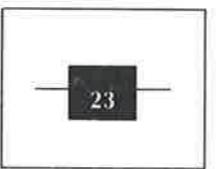

Tabela 10: Potrjeni kandidati in kandidatke za člane občinskih svetov v drugih občinah po spolu (najmanj 30 kandidatk)

	skupaj	moški	ženske
Ajdovščina	183	151	32 17.5%
Domžale	210	164	46 21.9%
Grosuplje	155	118	37 23.9%
Izola-Isola	163	121	42 25.8%
Jesenice	177	134	43 24.3%
Kamnik	195	161	34 17.4%
Kočevje	200	159	41 20.5%
Lenart	176	146	30 17.0%
Ljutomer	180	150	30 16.7%
Medvode	179	149	30 16.8%
Piran-Pirano	268	193	75 28.0%
Ruše	179	141	38 21.2%
Slovenska Bistrica	216	175	41 20.0%
Slovenske Konjice	177	147	30 16.9%
Škofja Loka	185	142	43 23.2%
Trbovlje	191	148	43 22.5 %
Tržič	208	171	37 17.8%
Zagorje ob Savi	170	135	35 20.6%
Žalec	233	198	35 15.0%
skupaj druge občine	13582	11295	2287

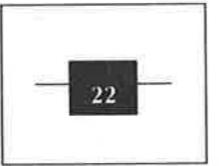
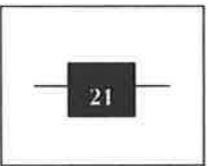
Iz tabele je med drugim razvidno, da se je zastopanost kandidatk za članice občinskih svetov v občinah gibala

med 15% in 28%. Največ kandidatk je bilo v občini Piran, kjer je kandidiralo 75 žensk, skupaj s 193 moškimi. Sledita ji občini Izola z 42 kandidatkami oz. 25,8% deležem žensk in Jesenice, kjer je bil delež žensk 24,3%. Če si pogledamo statistiko ženskih kandidatur glede na vse potrjene kandidatke (skupno v vseh občinah), vidimo, da je največ žensk (75) kandidiralo v občini Piran, kar predstavlja dobre 3% vseh prijavljenih žensk, medtem ko lahko za moške ugotovimo največji delež v občini Žalec, kjer je kandidiralo 198 kandidatov oziroma skoraj 2% vseh prijavljenih moških.

Drugačno sliko dobimo z opazovanjem deležev moških in žensk glede na skupno število prijavljenih v tistih občinah, kjer je sodelovalo manj kot 30 žensk, kar prikazuje naslednja tabela. Skupaj je teh občin 15.

Tabela 11: Potrjeni kandidati in kandidatke za člane občinskih svetov v drugih občinah po spolu (manj kot 30 kandidatk)

	skupaj	moški	ženske
Bovec	21	13 62%	8 38%
Črenšovci	77	60 78%	17 22%
Dol pri Ljubljani	79	58 73%	21 23%
Gornji Grad	30	23 77%	7 23%
Idrija	121	94 78%	27 22%
Lendava-Lendva	105	82 78%	23 22%
Mengeš	91	72 79%	19 21%
Mežica	74	53 72%	12 28%
Mozirje	102	79 77%	23 23%
Muta	86	66 77%	20 23%
Nazarje	33	24 73%	9 27%
Pesnica	78	59 76%	19 24%
Podvelka-Ribnica	70	55 79%	15 21%

	skupaj	moški	ženske
Radenci	83	57 69%	26 31%
Ribnica	104	79 76%	25 24%

Največji delež žensk v sklopu kandidatur znotraj vsake posamezne občine ima občina Bovec (38% žensk in 62% moških), sledijo občina Radenci (31% žensk), občina Mežica (28% žensk) ter občina Nazarje (27% žensk). Ob tem je treba opozoriti, da se seveda skupna števila kandidatov v posameznih občinah medsebojno precej razlikujejo, kar je posledica različne velikosti občin - tako je npr. v občini Bovec kandidiralo skupaj 21, v občini Piran pa kar 268 oseb.

Ker smo zgoraj kandidature v navadnih občinah predstavili v dveh stopnjah (najprej kandidature v občinah z najmanj 30 kandidatkami in nato kandidature v občinah z manjšim številom kandidatk), bomo takšno razdelitev upoštevali tudi v predstavitvi izvoljenih članov in članic občinskih svetov drugih občin. Tabela 12 vsebuje zato podatke glede tistih občin, v katerih je pri kandidiranju sodelovalo najmanj 30 žensk, v tabeli 13 pa so zbrani podatki za ostale občine.

Tabela 12: Izvoljeni člani in članice občinskih svetov drugih občin

	skupaj	moški	ženske
Ajdovščina	26	25	1 3.8%
Domžale	31	26	5 16.1%
Grosuplje	22	17	5 22.7%
Izola-Isola	23	20	3 13.0%
Jesenice	30	26	4 13.4%
Kamnik	31	26	5 16.1%
Kočevje	25	21	4 16.0%
Lenart	25	21	4 16.0%
Ljutomer	27	18	9 33.4%